

■ звітця

Хоробрість врятувала життя

Поблизу села Лопаскіно, що на Луганщині, мобільна група Державної фіскальної служби потрапила під обстріл російських найманців. Представники підрозділу «Фантом» ДФС відстежували незаконний канал переправлення вантажів через лінію розмежування по річці Сіверський Донець. Прикордонний наряд одразу вирушив на допомогу колегам.

3
стор.

■ гість номера

Слідами «тарантула»

Лише впродовж нинішнього року завдяки прикордонним аналітикам вдалося розкрити 89 злочинів. Секретами їхньої роботи ділиться заступник директора Департаменту оперативної діяльності Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор Ігор Крижанівський.

4-5
стор.

**ПРО ЖИТТЯ
ДЕРЖАВНОГО
РУБЕЖУ**
компетентно,
яскраво,
цікаво всім

читайте у газеті
«Прикордонник України»
та журналі «Кордон», передплата
на які не закінчується ніколи

Передплатний індекс:
газети – 61023, журналу – 48736

Прикордонник України

№ 41 (5535) ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ
4 Листопада 2016 року ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

6
стор.

Ювілей атрибутів державності

4 листопада виповнюється 25 років від прийняття Парламентом законів «Про державний кордон України» і «Про Прикордонні війська України»

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено
1,704 млн осіб
та **408 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **520** осіб,
зокрема, **9** незаконних мігрантів

Вилучено **6** одиниць зброї,
1638 боєприпасів
та **1,2** кг вибухівки

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **2,05 млн** гривень

■ коротко про головне

У зоні АТО мобілізованих немає

Президент України Петро Порошенко прийняв доповідь Міністра оборони Степана Полторака та начальника Генерального штабу Збройних Сил України Віктора Муженка про завершення процесу звільнення в запас військовослужбовців шостої хвилі мобілізації. Начальник Генштабу доповів, що на сьогодні процес демобілізації повністю завершено, за виключенням тих, хто проходить лікування або стосовно кого проводиться службове розслідування.

«Я, як Президент і Верховний Головнокомандувач, можу доповісти українському народові, що відсьогодні жодного мобілізованого на фронті, в зоні АТО, немає. І Збройні Сили України повністю мають бути забезпечені добровольцями, воїнами-контракниками, добре підготовленими, вмотивованими, навченими і забезпеченими», – зазначив Петро Порошенко.

Василь ДРОЗДОВ

Квартири для родин загиблих

Кабінет Міністрів своїм розпорядженням затвердив розподіл субвенції з Державного бюджету на 2016 рік для місцевих органів влади на будівництво або придбання житла для сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції. Цей документ також стосується інвалідів I та II груп. Сума виділених коштів – майже 300 мільйонів гривень. Саме такі видатки передбачені Законом «Про Державний бюджет України на 2016 рік». За інформацією обласних та Київської міської держадміністрацій, з урахуванням пропозицій, поданих Міноборони, Держприкордонслужби, Управлінням державної охорони, за зазначені видатки передбачається закупити 407 квартир.

Олена ТАЩИЛНА

До Угорщини – з комфортом

Україна та Угорщина мають намір у майбутньому спільно розвивати прикордонну інфраструктуру. Про це йшлося під час українсько-угорських переговорів із питань транспорту. Україну на перемовинах представляв перший заступник міністра інфраструктури Євген Кравцов, угорську сторону – заступник державного секретаря із питань транспорту міністерства національного розвитку Ласло Мошоці. Посадовці, зокрема, розглянули питання будівництва пункту пропуску «Дийда – Берегдароц», об'їзної дороги навколо Берегового та можливі джерела фінансування спільних проєктів з розвитку дорожньої інфраструктури.

У сфері залізничного транспорту було детально проаналізовано перспективи виконання контейнерних перевезень між Україною та Угорщиною. Сторони також обмінялися думками щодо можливості будівництва пункту пропуску «Надьходош – Велика Паладь» та здійснення у ньому спільного контролю.

Світлана ДЕЙЧУК

■ Україна – Литва

На засадах партнерства та довіри

У литовському місті Ніда Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Віктор Назаренко зустрівся з командувачем Служби охорони державного кордону при Міністерстві внутрішніх справ Литовської Республіки генералом Ренатасом Пожелю.

Ігор ПЛЕТЕНЬ

Керівники відомств обмінялись інформацією про завдання, стан та особливості охорони державного кордону двох країн, а також розглянули перспективи розвитку та основні напрямки співпраці.

Віктор Назаренко поінформував свого колегу про загальну обстановку на українських рубежах, хід реформування відомства, реалізацію Стратегії розвитку Служби та Концепції інтегрованого управління кордонами, а також ознайомив з результатами проведення заходів щодо боротьби з корупцією.

Окрему увагу під час обговорення було приділено загрозам прикордонній безпеці, з якими стикаються прикордонні відомства України і Литви, та способами їх ефективного подолання.

У рамках зустрічі литовські колеги поділилися досвідом з організації охорони кордону держав-членів Європейського Союзу з третіми країнами, зокрема, з Російською Федерацією.

Під час розгляду питань взаємодії сторони висловили задоволення результатами співпраці відомств у форматі проєкту інституційного розвитку «Twinning». Проєкт передбачає застосування методів комплексного управління кордонами з питань перевірки документів та ідентифікації викрадених транспортних засобів.

Як підкреслив Віктор Назаренко, реалізація «Twinning» є надзвичайно важливою для українського прикордонного відомства. «Серед правоохоронних органів нашої країни ми перші реалізуємо такий проєкт», – наголосив він.

Перебуваючи в Литовській Республіці, Голова Держприкордонслужби ознайомився з особливостями повітряного патрулювання деяких ділянок зовнішніх кордонів держав-членів ЄС, роботою пункту пропуску «Ніда», а також із оснащенням та діяльністю застави «Копгаліс» з моніторингу ситуації в територіальному морі.

По завершенні зустрічі Віктор Назаренко та Ренатас Пожела в рамках міжнародно-правового оформлення співпраці погодили проєкт Міжвідомчої угоди про співробітництво.

■ Україна – Білорусь

Секрет – у ефективній співпраці

У Мінську відбулася зустріч заступників головних прикордонних уповноважених України та Республіки Білорусь – генерал-лейтенанта Василя Серватюка та генерал-майора Ігоря Буткевича.

Ірина МАСТЕЛЬ

Учасники зустрічі розглянули питання обстановки на українсько-білоруському державному кордоні, результати службової діяль-

ності, а також перспективи подальшої взаємодії. Заступники головних прикордонних уповноважених України та Республіки Білорусь погодилися й надалі практикувати узгоджені заходи протидії незаконній діяльності на спільній ділянці державного кордону.

У контексті майбутньої зустрічі головних прикордонних уповноважених України та Республіки Білорусь вирішено підготувати низку документів, серед яких – План співробітництва на 2017–2018 роки.

За підсумками обговорення Василь Серватюк та Ігор Буткевич підписали протокол робочої зустрічі заступників головних прикордонних уповноважених України і Республіки Білорусь.

■ опалювальний сезон

Узимку буде тепло

В Україні вже повною мірою розпочався опалювальний сезон. Ця пора – справжній виклик для відділу житлово-експлуатаційного забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби України, адже є, так би мовити, іспитом на якість готовності військових містечок і всіх систем теплоенергозабезпечення до експлуатації в зимовий період.

Аліна ДАНИЛЮК

У Держприкордонслужбі підготовку до зими розпочали ще у квітні. Загалом до робіт залучено 332 робочі групи. Причому цей про-

цес отримав ще й суттєве фінансове підґрунтя. Адже для якісної підготовки прикордонного казармено-житлового фонду до зимового періоду з Держбюджету виділено понад 14,6 мільйонів грн, що на 2 мільйони більше, ніж торік. Тож не дивно, що до початку опалювального сезону 2016–2017 років повністю були готові всі 360 військових містечок і 328

котелень, з яких 224 – твердопаливних, 75 – газових, вісім – на електро- та одна – на рідкому паливі.

Звичайно, важливим критерієм, що характеризує стан готовності містечок до холодів, є кількість заготовленого палива. У липні органи охорони кордону через авторизований електронний майданчик «Прозоро» закупили необхідну кількість кам'яного вугілля. Запаси «чорного золота» сьогодні становлять понад 11 тисяч тонн, що повною мірою задовольняє потреби Служби. Крім того, завершено закупівлю майже 827 тонн торфобрикету.

Слід зазначити, що на 2016 рік за напрямом житлово-експлуатаційного забезпечення для Держприкордонслужби передбачено виділення з Держбюджету понад 138 мільйонів гривень. У зв'язку зі зростанням тарифів на електроенергію з початку року на 32 відсотки вирішено збільшити фінансування ще на 10 мільйонів гривень.

■ «оздоровлення»

«Миколаїв» повернувся в Одесу

Після планового ремонту з Миколаєва до Одеси повернувся корабель Морської охорони «Миколаїв». Доволі символічно, що підшефний Миколаївської міської ради КрМО провів «оздоровлення» саме у місті корабелів.

■ підготовка

Завжди у формі

У Києві проведено підсумкову перевірку рівня професійної підготовки персоналу Адміністрації Державної прикордонної служби України, підрозділів і центрів забезпечення. Незалежно від звань і посад усі намагалися якнайкраще показати свої знання, силу, спритність та влучність, адже підтримувати себе в хорошій формі – справа честі кожного справжнього військового.

Володимир ПАТОЛА

Теоретичні знання перевіряли шляхом тестування за допомогою системи дистанційного навчання. Практична підготовка оцінювалася виконанням фізичних нормативів і вправ

навчальних стрільб. Уперше до підсумкової перевірки було включено контрольні заняття з тактичної медицини.

– У заході взяли участь 68 відсотків офіцерів Адміністрації, – зазначив начальник управління професійної підготовки персоналу Департаменту персоналу полковник

Наталія ГУМЕНЮК

Майже 50 днів ремонту екіпаж гостював у своїх шефів, які підтримували прикордонників і матеріально, і морально. В перервах між роботами охоронці морських рубежів відвідували культурні заходи, а підприємства міста допомагали прикордонникам в обслуговуванні додаткового обладнання, подарували техніку для покращення побуту під час несення служби в морі.

У ході ремонту застосовано низку унікальних технічних нововведень. Уперше 250-тонний корабель піднімали наземним краном (зазвичай це роблять за допомогою плавучого доку, що значно дорожче). Така складна операція дозволила більш раціонально застосувати кошти, виділені на ремонт.

Традиційно, після завершення докування на ходові випробування залучаються фахівці судноремонтного підприємства, які не просто звітують про виконання, а й особисто вже у водній стихії перевіряють якість своєї роботи. Корабель успішно пройшов усі випробування під час переходу з Миколаєва до Одеси, тож екіпаж уже розпочав підготовку до несення служби у морі. ■

■ гарячі будні

Верх нахабства

У Любомльському районі, що на Волині, неподалік державного рубежу прикордонники мобільного загону зупинили для перевірки місцевого мешканця, на що він відреагував неадекватно. Вартіві рубежів запропонували чоловікові прослідувати разом із ними до прикордонного підрозділу. Втім, далі службовий автомобіль стали переслідувати два транспортних засоби. Коли спецпризначенці зупинилися, десятеро чоловіків вийшли з машин і, вимагаючи покинути місцевість, стали з погрозами наблизитися. Коли добре слово попередження не подіяло, вартіві рубежу, запобігаючи загрози нападу, здійснили рішуче затримання переважаючих за кількістю порушників. Четверо нахаб виявилися неповнолітніми. Один із затриманих був неодноразово помічений у причетності до протиправної діяльності на кордоні. На молодиків складено адміністративні протоколи за порушення правил прикордонного режиму та злісну непокору законним вимогам військовослужбовців Держприкордонслужби.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Припливли

Військовослужбовці Харківського прикордонзагону та співробітники Служби безпеки України затримали українця, який мав намір перемістити з Росії значну партію автозапчастин. За допомогою тепловізора вдалося виявити чоловіка, що прямував з території РФ у напрямку села Тополі, що на Харківщині. Згодом неподалік від кордону на береговій відмілині річки Оскол спільна міжвідомча група затримала мешканця Харківщини. У його човні правоохоронці знайшли 50 картонних ящиків з автозапчастинами до автомобілів різних марок. Загальна сума попередньої оцінки вилученого – 450 тисяч гривень.

Сергій ПОЛЩУК

Не по погоді

У рамках проведення спеціальних заходів протидії незаконній міграції поблизу села Дийда Закарпатської області прикордонники Мукачівського загону зупинили четверо дорослих іноземців, які мали намір незаконно перетнути державний рубіж із сімома неповнолітніми дітьми. Про рух групи до кордону повідомив представник громадського формування. Висунувшись на місце, вартіві рубежу помітили мігрантів за два кілометри від кордону. Документів у затриманих не було, але виявилось, що всі вони – вихідці з Афганістану. Через погану погоду одяг та взуття затриманих були дуже забруднені й промоклі, діти змерзли. «Зелені кашкетки» одразу ж доставили горе-мандрівників до прикордонного підрозділу, де напоїли теплим чаєм. Обставини незаконної подорожі та коло причетних до організації переправлення іноземців через кордон встановлюються.

Людмила ТКАЧЕНКО

■ дорогі секунди

Хоробрість врятувала життя

Поблизу села Лопаскіно на Луганщині мобільна група Державної фіскальної служби потрапила під обстріл російських найманців. Представники підрозділу «Фантом» ДФС відстежували незаконний канал переправлення вантажів через лінію розмежування по річці Сіверський Донець. Терористи відкрили по фіскалах вогонь зі стрілецької зброї та СПГ. Поранено трьох митників.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Прикордонний наряд, який неподалік ніс службу на броньованому автомобілі, одразу вирушив на допомогу колегам та передав інформацію представникам Збройних Сил. Українські військові скоординували зусилля і, що головне, встигли вчасно. Вартіві рубежу під прикриттям броньованого автомобіля вивезли з-під вогню противника двох поранених співробітників ДФС та надали їм першу медичну допомогу, ще одного представника Фіскальної служби евакуювали військовослужбовці ЗСУ. Поранені доправлені до шпиталю. ■

■ гість номера

Слідами «тарантула»

Любителі американських кримінальних блокбастерів, мабуть, звертали увагу на те, як хвацько агенти спецслужб за допомогою власних методик поступово звужують коло підозрюваних, затягуючи віртуальний зашморк на шії терориста чи серійного вбивці. Проходить небагато часу – і от уже сміливі оперативники ефектно кладуть «поганого хлопця» носом в асфальт. Утім, у реальному житті для того, аби «вирахувати» зловмисника, часто потрібен не один день копіткої роботи. І виконують її фахівці, яких називають кримінальними аналітиками. Саме вони працюють з величезним масивом інформації і наполегливо, крок за кроком, торують шлях, який, зрештою, приводить до лігва кримінального «тарантула». При цьому відстежуються всі можливі зв'язки підозрюваних та використовуються десятки баз даних – від соцстраху й телефонних мереж до водійських прав і банківських рахунків.

Сьогодні система кримінального аналізу доволі успішно застосовується й у нашій країні. Однак мало хто знає, що першими серед силових структур її запровадили саме прикордонники. Наша Служба ще десять років тому взяла на озброєння багатий досвід зарубіжних колег і тривалий час була фактично єдиною у цій царині. Про те, що «зелені кашкети» багато чого досягли, говорить хоча б уже той факт, що сьогодні інші правоохоронні органи запрошують наших фахівців провести навчання для своїх співробітників та залучають до розкриття резонансних справ. Лише впродовж нинішнього року завдяки прикордонним аналітикам вдалося розкрити 89 злочинів. Секретами їхньої роботи ми попросили поділитися заступника директора Департаменту оперативної діяльності Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майора Ігоря Крижанівського.

Спілкувалася
Ольга МІРОШНИЧЕНКО

– Ігорю Миколайовичу, розкажіть, будь ласка, як формувалася у відомстві система кримінального аналізу.

– Насамперед зазначу, що у правоохоронних органах США, Євросоюзу та багатьох інших країн світу кримінальний аналіз є

– Технічна складова – це, звичайно, важливо, однак, мабуть, найголовніше – фахівці, яких прикордонники на той момент не мали? Як проводилася їхня підготовка?

– Спочатку наших офіцерів готували на базі Академії Прикордонної варті Польщі в місті Кентшині. До речі, через цей навчальний заклад пройшли усі наші перші кримінальні аналітики. Вони прослухали курси, після яких були призначені на посади в Адміністрації, регіональних управліннях, а згодом – і в при-

Іноді по одному провадженню, де діє кримінальне угруповання, одночасно ведеться моніторинг від 30 до 50 номерів телефонів. Буває, що й до тисячі.

обов'язковим. Він дозволяє ідентифікувати та визначити зв'язки між інформацією, що стосується злочину, та будь-якими іншими даними, отриманими з різних джерел. Відстеживши ці зв'язки, можна з великою вірогідністю відтворити повну картину кримінальних дій.

Цю технологію у Держприкордонслужбі започатковано 2006 року. У цьому нам активно допомагав Держдеп США разом із Міжнародною організацією з міграції та Прикордонною вартою Республіки Польща. Крім цього, вдалося залучити фінансову та технічну допомогу від Організації безпеки і співробітництва в Європі та Місії Європейського Союзу з надання прикордонної допомоги Україні та Молдові (EUBAM).

На першому етапі нам на безоплатній основі надали програмне забезпечення та необхідну оргтехніку – основу основ роботи будь-якого кримінального аналітика. Це, зокрема, американська програма Analyst's Notebook, яка дає можливість опрацювати великі масиви інформації, пов'язані з телефонними контактами та іншими ресурсами, котрі накопичуються в базах даних.

кордонних загонів. Таким чином, було створено вертикаль по всій Службі – тобто, 82 робочих місця для фахівців, які почали працювати на професійній основі. Потім ми запровадили курси вже в нашій академії, і в цьому нам також допомогли польські колеги. Після цього ми організували власні курси кримінального аналізу де й сьогодні успішно викладають наші офіцери. До речі, цього року поляки запросили нас узяти участь у спільних зборах з їхніми кримінальними аналітиками. У результаті вони визнали, що за деякими напрямками наше відомство пішло значно далі від них. Позитивно нашу роботу було оцінено і керівництвом Міжнародної асоціації кримінальних аналітиків (IACA).

Сьогодні ми вже самі навчаємо колег з інших правоохоронних органів: проводимо приблизно по п'ять курсів на рік. Зокрема, нинішнього року під егідою МОМ підготували перші кадри для Національної поліції.

– Які ще вітчизняні силові відомства мають подібні системи?

– В Україні ми були першими і тривалий час єдиними. Окремі фахівці, звичайно, є в

СБУ, однак вони й досі постійно залучають нас до тієї чи іншої резонансної справи. Коли у структурі МВС перебувало УБОЗ, там створили підрозділ кримінального аналізу і їхня група спочатку вивчала наш досвід, а потім ми проводили у них навчання. Зараз, як я вже казав, створюються системи кримінального аналізу в Національній поліції, а також в НАБУ.

– З якими базами даних працюють ваші підрозділи?

– Звичайно, у цій справі головне – якомога більше параметрів. Зараз ми активно застосовуємо наші відомчі системи ГАРТ, а також бази даних, якими з нами поділилися інші спецслужби. Крім того, використовуємо дані операторів мобільного зв'язку, банківських установ, інших державних і недержавних структур. У нас тісна співпраця з «Миротворцем», який

– Тільки не подумайте, що все так просто. На будь-який наш запит потрібна ухвала суду, і все має бути в рамках певного кримінального провадження. Лише після цього нам дають доручення і ми підключаємо кримінальних аналітиків.

– Протягом вже доволі тривалого часу ведеться мова про запуск відомчої системи ГАРТ-10, призначеної саме для кримінального аналізу. Що це за продукт?

– Упродовж останніх років ми працюємо над запуском ГАРТ-10, який по суті є аналогом баз даних провідних спецслужб. Ця система таємна, і в ній накопичуватиметься вся зібрана за багато років на різних носіях інформація, яка стосується оперативно-розшукової діяльності. Це факти, випадки та ознаки злочину, речові

Бандитів затримали вже при виїзді з України – з грішми та фальшивими картками. Залишалося тільки одягнути кайданки.

має дуже великий список осіб, причетних до незаконних збройних формувань та сепаратистських організацій. Власне, ми не цураємося жодної інформації, зокрема й із відкритих джерел, яка може пролити світло на той чи інший злочин.

– Чи охоче діляться інформацією недержавні структури? Я маю на увазі мобільних операторів чи, скажімо, комерційні банки.

докази, номери та IMEI телефонів, електронні адреси і, звичайно ж, дані осіб – прізвища та навіть прізвиська. Все це дасть змогу «вирахувати» зловмисників, котрі потрапляють у наше поле зору. Тобто, звертаючись до бази даних, ми за окремими елементами зможемо ідентифікувати певну особу або відтворити весь кримінальний процес. ГАРТ-10 працюватиме на одній платформі з іншими відомчими базами даних, і наші фахівці матимуть до них доступ. Причому оператори інших систем ввійти в нашу не змо-

одна конкретна особа, котра причетна до злочинного угруповання.

Як я вже зазначав, ГАРТ-10 буде пов'язаний з іншими «ГАРТАми». Зокрема, з ГАРТ-1, де міститься інформація про перетинання кордону особами. Зіставивши системи, ми зможемо ідентифікувати тих же наркокур'єрів. От, скажімо, нам стала відома особа, причетна до

ГАРТ-10 працюватиме на одній платформі з іншими відомчими базами даних, і наші фахівці матимуть до них доступ. Причому оператори інших систем ввійти в нашу не зможуть.

перевезення кокаїну. Використавши кілька баз даних, легко встановити, що разом з нею уже п'ять чи шість разів вилітала до Південної Америки та поверталася назад одна й та ж людина. Це, щонайменше, дає нам підстави дати напрямок пошуку оперативним співробітникам, а також встановити коло поплічників.

– Це моделі ситуацій, однак хотілося б почути про реальне резонансне затримання.

– Будь ласка. Кілька років тому до нас звернулася по допомогу служба безпеки одного з провідних банків. Тоді по всій території України відбулася серія зухвалих пограбувань банкоматів з використанням карток або їх дублікатів. Збитки оцінювалися десятками мільйонів гривень. Було розпочато понад 30 кримінальних проваджень, однак співробітники МВС виявилися просто безсилими. Наші кримінальні аналітики працювали усього дві доби – і в результаті вдалося встановити злочинну групу з п'яти осіб – громадян Молдови, Росії та Болгарії.

– Як вдалося це з'ясувати?

– Спочатку зробили запит про всі без винятку факти зламу банкоматів – успішні й невдачі. Коли точки пограбувань нанесли на карту й зіставили час, то побачили, що зловмисники рухалися від українсько-молдовського кордону. Вдалося визначити приблизну швид-

та фальшивими картками. Залишалося тільки надягнути кайданки.

– Так просто?

– Лише на перший погляд. Насправді доводиться аналізувати багато інформації і зіставляти все по часу, по місцю і напрямках виїзду та в'їзду. Це величезний обсяг роботи,

однак воно того варте: можна вийти на кримінальне угруповання, яке вчинило цілу низку злочинів. До речі, подібну методику ми застосовували й під час пошуку терористів, причетних до вибухів в Одесі. І також із позитивним результатом.

– Відомо, що наших фахівців залучали до розкриття резонансного вбивства журналіста Павла Шеремета. Чи можете хоча б окреслити, над якими версіями працювала група?

У правоохоронних органах США, Євросоюзу та багатьох інших країн світу кримінальний аналіз є обов'язковим.

– Не буду розкривати подробиць слідчих заходів, однак можу сказати, що маючи візуальні портрети можливих учасників цього злочину, ми проводили аналіз масивів перетинання кордону з урахуванням часу та можливих напрямків їхнього руху. Таким чином, звузили коло пошуку. Щоразу, як тільки у справі додається якийсь новий елемент, нам повідомляють – і ми включаємо його у свій аналіз та видаємо приблизне коло підозрюваних, яких необхідно додатково перевірити. Це не означає, що усіх їх потрібно одразу ж арештувати, однак придивитися варто. Якщо, до прикладу, є схожі чоловік та жінка, які прилетіли на момент вчинення злочину і одразу вилетіли назад, то це вже сигнал. Навіть якщо таких пар виявиться 50 і більше, то їх усіх все одно беруть в розробку, ідентифікують фотографії за різними базами даних. Це може бути паспорт, соціальні мережі тощо. Тобто, спочатку цих людей вивчають, потім визначають їхню алібі і можливу причетність до злочину. Це вже робота оперативника.

– Якого роду даними найчастіше користуються співробітники?

– Кримінальний аналітик працює переважно з телефонними контактами. Це наразі

резонансна справа. По ній може працювати 50 слідчих та 150 оперативних співробітників одночасно. Вже на початковому етапі ми підключаємо до роботи кількох кримінальних аналітиків, які щодня відслідковують контакти підозрюваних. Телефони останніх ідентифікуються, заносяться до бази даних, і на основі цього створюється цілісна картина угруповання. Вона виглядає як павутина, в центрі якої й зосереджуються об'єкти, які по суті є організаторами угруповання. Іноді схеми настільки великі, що займають цілу стіну. До прикладу: ми набрали номер телефону і він потягнув за собою все – від прописки, до порушення Правил дорожнього руху. Автоматично ми матимемо інформацію про всі випадки перетину кордону та дані транспортних засобів. Тобто, лише з одного номера телефону можна витягнути величезного «павука». Плюс потім з цими даними можуть працювати профайлери (експерти з оцінки та прогнозування поведінки людини на основі аналізу її дій, характеру спілкування, жестів, міміки тощо – Авт.), які зроблять висновок, що це за людина взагалі. До речі, наші схеми можуть використовуватися в суді як докази і адвокатам, зазвичай, дуже важко довести непричетність своїх підзахисних.

– У якій послідовності ведеться робота?

– Спочатку інформацію добуває оперативний працівник. Потім він звертається у підрозділ кримінального аналізу – для перевірки інформації та отримання нових даних. До речі, кримінальний аналіз може проводитися як на упередження, так і за фактом. Його підключають лише тоді, коли є необхідність.

От наприклад, опер отримує інформацію, що, можливо, до злочину причетна особа на прізвище Косой, а у нас в базі цих Косих – двісті чи триста. З них ми вибираємо всіх Косих, які могли бути в конкретному районі і підходять під певну категорію. Після цього вимальовуємо їх схеми – до якого угруповання входять, за яким напрямком «працюють» – і все зайве відкидаємо. У результаті знаходимо саме потрібного нам Косого.

– Ви аналізуєте злочинців, щоб їх затримати, однак, напевно, й вони намагаються збити вас зі сліду та уникнути покарання?

– До прикладу, злочинці дуже часто на кожну справу купують новий мобільний, використовують «прошиті» телефони, які важко відслідкувати. Крім цього, кожен мобільний має свій спеціальний код – IMEI. Так от, часто трапляється, що на одному IMEI знаходиться 10 номерів. Це також залучає фахівців: доводиться просіювати багато інформації. Однак в кінцевому результаті все одно вибудовується такий собі логічний ланцюжок, за яким виходить, що умовний Петро чи Василь ніяк не могли вчинити цей злочин, а, от Микола – наш клієнт, тому «будь ласка, йдіть сюди».

– Виходить, чим більший масив даних, тим вища ймовірність розкриття злочину?

– Так. Але це не означає, що кримінальний аналіз розкриває сам злочин. На кожному етапі ми крок за кроком даємо оперу такий собі дороговказ: що робити завтра, а що післязавтра, образно кажучи, «поверніть за ріг, пройдіть ось до того ліхтаря». І це працює. Як ми переконалися, дуже ефективно. ■

жуть. Наразі положення про ГАРТ-10 вже зареєстровано у Міністерстві юстиції. Маю надію, що найближчим часом він все-таки запрацює, і

Було розпочато понад 30 кримінальних проваджень, однак співробітники МВС виявилися просто безсилими. Наші кримінальні аналітики працювали усього дві доби.

ми розраховуємо на потужну віддачу, адже зможемо систематизувати всю інформацію, яка у нас розкладена по різних поліціях.

– А як це діятиме на практиці?

– Скажімо, з телефонного номера надійшов анонімний дзвінок про мінування пункту пропуску. Ми запускаємо базу даних і бачимо, що цей номер вже потрапляв у наше поле зору при характерних обставинах. Ну, припустимо, він був контактом у ході оперативно-розшукових заходів стосовно особи, яка мала стосунок до перевезення контрабанди. Тоді ця людина просто телефонувала злочинцю, однак інформація про неї залишилася. За її допомогою ми й знаходимо «мінера».

Ще один приклад. Затримано групу незаконних мігрантів. Під час співбесіди вони розповідають: «Нас вів Іван, а контактували ми з ним за таким ось номером». Використавши наявні масиви інформації, ми можемо встановити, що у зазначеній місцевості, проживають три Івани. Кримінальний аналітик дає свої висновки – і вже безпосередньо на місці оперативні співробітники знають, що у цьому секторі найбільш вірогідним підозрюваним є

кість автомобіля, на якому вони пересувалися, та вірогідну кількість людей – п'ятеро осіб. Далі звернулися до представників Молдови із запитом про подібні злами на їхній території. Вони такі факти знайшли, а коли зіставили дати, стало зрозумілим, що грабіжники перетинали кордон з Молдови до Одеси, потім їхали до Миколаєва, а після цього через кілька облас-

Сьогодні ми вже самі навчаємо колег з інших правоохоронних органів: проводимо приблизно по п'ять курсів на рік.

тей – у Чернівці. Попрацювавши з базою даних, вдалося вийти на злочинне коло з п'яти осіб. Потім ми провели зустріч зі слідчим підрозділом, і вони нам надали відповідне доручення. Залишалося тільки поставити «гастролерів» на контроль. Нам повідомили, як тільки вони знову в'їхали на територію України. Далі – справа техніки: стеження та документування ще одного зламування банкомату. Бандитів затримали вже при виїзді з України – з грішми

головний і найбільш ефективний елемент їхньої роботи. Цього нас навчили зарубіжні колеги. І це природно, адже сьогодні практично кожна людина має мобільний телефон, тобто, банальна прив'язка до вишок дозволяє прослідкувати, куди вона рухається. Іноді по одному провадженню, де діє кримінальне угруповання, одночасно ведеться моніторинг від 30 до 50 номерів телефонів. Буває, що й до тисячі. Це залежить від того, наскільки

■ як це було

Ювілей атрибутів державності

Подумки оглядаючись на чверть віку назад, перед очима, наче кадри кінохроніки, постають пам'ятні, тривожні дні та місяці із 1991-го. Наша новоутворена держава отримала один із найдовших кордонів у Європі, спільно межуючи з Польщею, Словаччиною, Угорщиною, Румунією, Молдовою, Росією та Білоруссю. Кількість особового складу Прикордонних військ тоді становила 16 799 чоловік, у тому числі 2 156 офіцерів, 3 154 прапорщики та мічмани, 2 601 військовослужбовець сержантського та старшинського складу, 8 888 солдатів і матросів.

Звичайно, цього особового складу для надійного прикриття нового рубежу явно не вистачало, а саме реформування військ мало розпочатися із частин і з'єднань Західного прикордонного округу, які дислокувалися на території України. І це у той час, коли соціально-економічна обстановка в суспільстві почала змінюватися, м'яко кажучи, не в кращій бік.

Василь КЛИМЕНКО

РІК ПАМ'ЯТНИЙ І ТРИВОЖНИЙ

Після велелюдних мітингів, особливо у великих містах, на яких часто перемагала впевненість у кращому житті без опіки «старшого брата», згодом зримо стали проявлятися перші ознаки розрухи народного господарства. Порушення усталених економічних зв'язків з колишніми республіками Союзу сприяло зменшенню замовлень та скороченню виробництва на вчорашніх заводах-гігантах та підприємствах. Зростаюча кількість безробітних поповнювала ряди мітингуючих. Розпочалося обезцінення грошей.

Серед пересічних українців наростала тривога: «Що буде завтра? Як жити далі, коли втрачається впевненість у власних силах. Апатія усе більше охоплювала людей. Особливо тих прошарків, які не могли обійтися без щомісячної зарплати.

Усе це так чи інакше впливало і на складову частину суспільства – охоронців його державного кордону. Першою ознакою «негарздів» стали затримки з виплатою грошового утримання військовослужбовцям, за рахунок якого вони годували свої сім'ї.

«Головне зараз для нас, прикордонників, не зневірися духом і вистояти».

«Уже другий місяць не платять, – бідкалася вони між собою. – Не знаю, як і додому після служби повертатися...».

Помітно став падати престиж військової професії. У цьому довелося переконатися на власному досвіді, коли пізнього вечора в автобусі чимось роздратований чоловік безпричинно став ображати капітана 3-го

рангу, з-під форменного кашкета якого виглядала сива зачіска. Заступившись за нього, отримав і я «на горіхи». Пасажири мовчали. І тільки один кремезний чоловік, повернувши голову в бік мого «опонента», зауважив: «Відчепися від них. Дай спокійно людям їхати». Пізніше офіцерам і прапорщикам центрального апарату прикордон-

ного відомства керівництво дозволило, що більшістю сприйнялося з подивом і задоволенням, перебувати на службі в цивільному одязі й уже на місці переодягатися у військовий одяг.

ГОЛОВНЕ – ВИСТОЯТИ

Пам'ятних 1991-92 років службові зібрання в Комітеті у справах охорони державного кордону України проводилися часто. Порадитися та звіритися з вирішенням нагальних проблем вимагала сама обстановка. Із Далекого Сходу, Азії, Кавказу і Прибалтики, практично з усіх при-

кордонних округів учорашнього Союзу все більше стало повертатися на рідну землю українців, з однією метою – продовжити службу у лавах українських «зелених кашкетів». З таким бажанням зверталось і багато військовослужбовців із реформованих частин Радянської Армії. Серед них були навіть танкісти, на місці дислокування яких піз-

ніше розпочне свою роботу Оршанський навчальний прикордонний загін, а нині – Навчальний центр з підготовки молодших спеціалістів.

Одночасно відомство масово залишали прикордонники, переважно росіяни, які не захотіли служити Україні та вирішили стати під знамена інших колишніх респуб-

Відомство масово залишали прикордонники, переважно росіяни, які не захотіли служити Україні: «Пропадете без нас. Не маючи жодного прикордонного училища, хто ж вам буде офіцерські кадри готувати?»

лік СРСР. Відїжджали вони з іронічними усмішками на адресу своїх учорашніх побратимів: «Пропадете без нас. Не маючи жодного прикордонного училища, хто ж вам буде офіцерські кадри готувати?...».

Наша новоутворена держава отримала один із найдовших кордонів у Європі.

Кепкували, не відаючи, що на державному рівні уже вирішується питання відкриття на базі розформованого у Хмельницькому артилерійського училища Інституту Прикордонних військ України.

Чверть віку тому, коли розпочинався процес утворення державного рубежу, про подібне можна було лише мріяти. Втім результат, як відомо, здобувається цілеспрямованою працею упевнених у своїх діях людей. Саме таким був перший Голова Державного комітету у справах охорони державного кордону – Командувач Прикордонних військ України генерал армії України Валерій Губенко. Йому як керівникові довелося вирішувати нелегке завдання – забезпечувати наявним персоналом надійну охорону

державного рубежу по всьому периметру території України, з одночасним розгортанням з'єднань і частин, та розпочати реформування військ. І це тоді, коли не тільки відомство «зелених кашкетів», а й сама країна переживала нелегку пору свого становлення.

Добре запали в пам'ять оптимістичні виступи Командувача під час проведення Військових рад. Він був небагатослівним. Коротко довівши офіцерам нагальні проблеми життєдіяльності військ, генерал Валерій Губенко тут же пропонував конкретні шляхи їх вирішення. Незважаючи на військові звання і посади, гостро критикував за упушення в роботі, вимагаючи їх негайного усунення.

«Держава довірила нам захистити на кордоні її національну безпеку, – наголошував він. – Це наше першочергове завдання. У службі всюди має бути дисципліна і порядок. Сьогодні ми чи не єдина силова структура в країні, що як моноліт не піддалася корозії розгубленості». Потім, ніби вдивляючись в обличчя кожного із присутніх, як наказ вкарбував своє наболіле у тишу зали: «Головне зараз для нас, прикордонників, не зневірися духом і вистояти».

А як буде далі, що очікує Прикордонні війська? Командувач розумів: час вимагає створення нової нормативно-правової бази, яка б регламентувала всю службову діяльність військ, що при зміні умов мали реформуватися у нову прикордонну структуру «новонародженої» країни. Валерій Олександрович зніщював розробку базових документів – Законів «Про державний кордон України» та «Прикордонні війська України», які мали стати наріжним каменем для забезпечення національної безпеки України на її рубежах. Під його керівництвом розпочалася напружена робота з їх підготовки, де ледве не кожен рядок статей узгоджувався з вищими органами державної влади. 4 листопада 1991 року вони були прийняті Верховною Радою України. Невдовзі – 12 січня 1992 року – Прикордонні війська, маючи свій новий «службовий паспорт», одними з перших із усіх військових формувань на території України склали Присягу на вірність своєму народові.

ПІСЛЯМОВА

Сьогодні минає 25 років з дня прийняття основоположних Законів становлення, реформування і розбудови Прикордонних військ країни. Пройти їм довелося нелегкий шлях. Особливо при облаштуванні нових частин і підрозділів на ділянках рубежу з Росією, Молдовою і Білоруссю. Тут підтримка місцевої влади вкотре засвідчила

непорушність традиційної дружби «зелених кашкетів» і населення прикордоння.

Наступні очільники прикордонного відомства разом зі своїми соратниками продовжували втілювати у життя прийняті Верховною Радою Закони. Ставши активним учасником прикордонного співробітництва з правоохоронними структурами європейських країн, Державна прикордонна служба поступово перетворювалася у сильну, самодостатню силову структуру з, образно кажучи, новим обличчям. Змінився не лише однострій «зелених кашкетів», іншою стала сама технологія організації служби персоналу новоутворених відділів прикордонної служби з участю дільничних інспекторів та активним застосуванням сучасної техніки. ■

■ форум

Ветеранські ініціативи

У Києві пройшов IV Всеукраїнський форум ветеранів. На захід, який тривав два дні, приїхали ветерани трьох поколінь: Другої світової війни, «афганці» та учасники АТО. Представники Держприкордонслужби також традиційно взяли участь у форумі.

Аліна ДАНИЛЮК

Права та свободи ветеранів, проблеми соціального захисту, житлового та фінансового забезпечення – це основні нагальні питання, які порушували доповідачі з трибуни. Одним із інструментів їх вирішення ветерани всіх поколінь вважають створення у владній вертикалі Міністерства України у справах ветеранів на зразок подібних центральних органів виконавчої влади, що діють у країнах Європейського Союзу та

США. Таке відомство має стати головним розпорядником державних коштів за цільовими програмами соціального захисту ветеранів.

Таким чином вдасться більш ефективно використовувати бюджетні асигнування, спрямовані на підтримку таких громадян. Окрім того, учасники форуму звернулися з офіційним проханням до керівництва держави у найкоротші терміни упорядкувати грошове забезпечення усіх категорій військовослужбовців, зокрема рівень посадових окладів і окладів за військовими званнями.

– Сьогодні ветерани є найбільш дорослою організованою та активною силою громадянського суспільства. Вони мають великий життєвий і трудовий досвід служіння Україні, захищали, розбудовували і продовжують сьогодні обороняти державу. Тому ми вважаємо, що ветеранська спільнота України заслуговує до себе більш шанобливого ставлення і поваги суспільства – наголосив Голова Ради громадської спілки «Координаційна Рада ветеранських

громадських об'єднань України» Віктор Палій.

А ось голова комітету Організації ветеранів Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант у відставці Анатолій Макаров у своєму виступі більш предметно зупинився на тісній взаємодії ветеранів-прикордонників з керівництвом та органами Держприкордонслужби. Старше покоління охоронців рубежу активно допомагає в організації та проведенні таких заходів, як національно-патріотичне виховання школярів, приведення до Присяги молодих воїнів, вивчення та добір особового складу для виконання завдань у зоні АТО, організація всебічного забезпечення підрозділів кордону.

Завдяки співпраці ветеранів з керівництвом Служби, регіональних управлінь та місцевими органами влади вдалося втілити у життя важливі масштабні проекти. У серпні цього року відбулося розширене засідання комітету організації ветеранів в Оршанці. Учасники зустрілися з курсантами Навчального центру та поклали квіти

до пам'ятних знаків прикордонникам-випускникам Центру, які загинули в зоні АТО.

Ветерани взяли участь у заходах, присвячених 75-й річниці героїчної оборони Києва від нацистів. Завдяки роботі ентузіастів Андрія Поліщука й Володимира Безрідного та підтримці місцевих органів влади в селі Легедзіне Тальнівського району Черкащини встановлено пам'ятник воїнам Коломиїської прикордонної комендатури та їх вірним собакам, які в липні 1941 року перегородили шлях нацистам.

– На нашу думку, образ сучасного ветерана має бути позитивним і привабливим для нащадків. Якщо ветеран відчуває до себе повагу і турботу, він активний оптиміст, готовий протягнути руку допомоги усім, особливо молодим. І тоді молоді воїни будуть знати, що треба служити чесно, віддавати усього себе для захисту держави, а вона, в свою чергу, забезпечить їм достойну старість, – додав на завершення генерал-лейтенант у відставці Анатолій Макаров. ■

■ ювілей

Храму прикордонної слави – 20!

Днями Центральний музей Державної прикордонної служби України відзначає 20-ту річницю свого створення. За цих два десятиліття музей став уже рідним закладом культури для кількох поколінь захисників рубежу та їхніх родин.

Володимир ВИШНЕВСЬКИЙ

У його стінах побувала не одна тисяча відвідувачів, а сторінки книги гостей гордо зберігають не одну сотню схвальних відгуків поціновувачів старовини. Все це лише підтверджує, що «наш музей» (адже саме так його традиційно іменують вартіві кордону) впевнено рухається до поставленої мети – отримати почесне звання національного. Отож з нагоди відзначення річниці створення осередку прикордонної культури пропонуємо читачам ознайомитися з основними його досягненнями.

Центральний музей Державної прикордонної служби України урочисто відкрив свої двері у Києві 4 листопада 1996 року. Його співробітники отримали у спадок чималу кількість прикордонних реліквій колишнього музею Червонопрапорного Західного прикордонного округу, а також експонати, зібрані під

час військово-польових експедицій та наукових відряджень. Чисельні предмети, які зараз експонуються у виставкових залах, поповнили фонди завдяки зусиллям учасників АТО, громадських військово-патріотичних організацій ветеранів-прикордонників та їхніх сімей.

Офіцери-прикордонники Роман Шевченко та Павло Бушанський першими очолювали музей. Саме вони й розпочинали систематизацію та облаштування експозиції на новому історичному шляху прикордонного відомства незалежної України.

Вагомий внесок у подальшу розбудову музею зробив колишній начальник музею – історик-науковець полковник Олександр Филь. Про його невтомну пошуково-

експозиційну діяльність свідчать десятки проведених експедицій та активна участь у перепохованні загиблих воїнів. А свої науково-дослідницькі праці щодо відтворення історичної правди він продовжує активно розміщувати на шпальтах вітчизняних та зарубіжних ЗМІ й сьогодні.

2012 року Центральний музей Служби отримав нове місце прописки – в Оршанці. Естафету плідної роботи від своїх попередників перейняв нині діючий керівник музею – полковник Валерій Путря. Згуртований колектив під його керівництвом продовжує втілювати в життя успішну практику музейної справи, започатковану двадцять років тому. ■

За короткий термін оновлено більшість експозицій. Фонди продовжують поповнюватися новими експонатами, зокрема й тими, що надходять із зони АТО.

Зважаючи на важливість та актуальність питання підвищення бойового духу наших військовослужбовців, гідного вшанування пам'яті загиблих захисників Вітчизни в музеї створено меморіальну залу «Антитерористична операція», що відразу ж отримала схвальні відгуки відвідувачів.

Нині фонди музею налічують понад п'ять тисяч бойових реліквій та експонатів, присвячених охороні кордонів українських земель у період від Київської Русі й до сьогодення. Експозиція закладу розташована у п'яти залах загальною площею понад одну тисячу квадратних метрів. Тут розмістилися тематичні виставки з унікальними документами та ексклюзивними фотографіями, цінними нагородами та бойовими прапорами частин, макетами зброї та особистими речами легендарних прикордонників, а також предмети контрабанди, вилучені у порушників державного рубежу.

Нинішнього року Центральний музей Державної прикордонної служби включено до базової мережі загальнодержавного рівня. За 20 років свого існування він став воістину гідним місцем вшанування пам'яті про подвиги багатьох поколінь захисників кордонів України. ■

■ зірки на погони

від 31 жовтня 2016 року №1087-ос
підполковник
по Північному РУ ДПСУ
майору **ГРАМЕНКУ Сергію Володимировичу**
майору **РІШНОВЕЦЬКІЙ Оксані Анатоліївні**
по Східному РУ ДПСУ
майору **АРТЕМЕНКО Юлії Валеріївні**
по 130 головному центру зв'язку, автоматизації та захисту інформації ДПСУ
майору **ЧЕРВОНОПИСЬКОМУ Олександровичу**

■ презентація

На грані боротьби та перемоги

В одній із аудиторій Київського університету ім. Б. Грінченка прикордонник у новенькому однострої витягнув із кишені, що ближче до серця, предмет, котрий гордо називає своїм оберегом. У цей момент доцент кафедри української літератури, компаративістики і соціальних комунікацій закладу Ольга Башкірова змахнула з очей непрохану сльозу. Вона згадала, як два роки тому вручила своєму кращому студенту невеличку ікону Божої Матері, коли той уперше вирушив на Схід. Сьогодні він, сповнений сил, енергії і натхнення, декламує перед майбутніми літераторами кращі вірші зі своєї збірки «Грань»...

Ірина МАСТЕЛЬ

Військовий журналіст-прикордонник майор Володимир Патола з перших секунд заволодів увагою слухачів. Спочатку він майстерно переніс усіх присутніх у вир бурхливого життя січових стрільців 1918–1920 років, коли нашого хороброго співвітчизника в бою підтримували два стяги – «червоно-жовтий поряд із синьо-жовтим тваринний жах для ворога несе»...

Сором'язливо переминаючись з ноги на ногу, прикордонний поет декламував свої проникливі твори, у яких була й посвята загиблого на Сході побратиму, і спогади про перший обстріл «Градом», і подяка всім матерям, сестрам і коханим, котрі збирали в небезпечну мандрівку своїх дорогих людей і терпляче чекали на них, щодня звертаючись до Всевишнього, аби той дав сили нашим захисникам вистояти у протистоянні з ворогом.

«Нехай вага вождів близька пір'їні,
Їх красномовство варте нагород –
Не стане України на коліна,
Якщо до зброї став її народ» – тихо,

але водночас із неймовірною внутрішньою силою прозвучали слова автора. В аудиторії панувала ідеальна тиша. Студенти, обмірковуючи кожне почуте слово, враз відчували, що саме вони є тим поколінням українців, котре

■ від щирого серця!

Рада та актив громадської організації «Ветеран кордону» щиро й сердечно вітають підполковника у відставці **КОЛІСНИЧЕНКА Леоніда Пименовича**, капітана у відставці **ГРИМКІ Михайла Васильовича** з 80-річним ювілеєм; підполковника у відставці **ШУМІНА Анатолія Петровича** з 70-річчям; старшого прапорщика у відставці **ОМЕЛЯНЦЯ Володимира Григоровича** з 65-річчям та іменинників листопада: підполковника у відставці **КОВРИГУ Олександра Тимофійовича**; майорів у відставці **ШВЕРНЕНКА Юрія Івано-**

майор
по Окремому відділу внутрішньої безпеки по Східному РУ ДПСУ
капітану **ШЕЛЬМУКУ Дмитру Володимировичу** з 30 жовтня 2016 року

від 01 листопада 2016 року №1090-ос
полковник
по Адміністрації ДПСУ
підполковнику **ОБODOВСЬКОМУ Михайлу Петровичу**

Управління
кадрового менеджменту АДПСУ

може уже зараз творити історію рідної країни, не дати окупанту зруйнувати свої мрії на щасливе майбутнє. Юні літератори віддячили поету щирими оплесками.

На презентації майора Патола також була присутня давня соратниця українських «зелених кашкетів» – художниця та волонтерка Беата Куркуль. Саме її робота прикрасила обкладинку представленої збірки і якнайкраще відобразила зміст творів.

«Грань» побачила світ завдяки видавництву «Смолоскип». Вона увібрала в себе результат десятирічної роботи над історичними джерелами, але, передусім – враження від спілкування з героями, котрі живуть поруч з нами. Читач бачить на сторінках книги межі, іноді фатальну, очима українського бійця у всіх деталях. Дуже наочно постають яскраві характери та непересічні особистості. Водночас автор не оминає увагою проблеми, з якими зіштовхуються наші воїни та все громадянське суспільство. Зрештою, звернення першого розділу, написаного здебільшого під час бойових відряджень, не залишає сумніву щодо майбутньої розв'язки нинішньої боротьби за незалежність України. ■

вича; КУДРІЯШКА Володимира Степановича, ПРИКАЗЧИКОВА Михайла Степановича та ВАСИЛЬЄВА Володимира Івановича; старших прапорщиків у відставці **МОРОЗА Михайла Івановича, ЗЕЛЕНЬКОГО Івана Павловича, РАТИЛОВСЬКОГО Леоніда Васильовича, ШИЛИМА Івана Івановича, СЛОБОДЯНЮКА Миколу Миколайовича і ШЕВЧЕНКА Миколу Андрійовича.**

Бажаємо міцного здоров'я, миру, сімейного благополуччя та бойового запалу на довгі роки життя!

■ народна підтримка

Піснями гоїмо рани

До Центрального клінічного госпіталю Державної прикордонної служби України з концертною програмою завітала творча група Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка. Ведучим творчого вечора виступив народний артист України Анатолій Гнатюк.

Ірина МАСТЕЛЬ

Актори театру підтримали прикордонників та бійців АТО, котрі знаходяться на лікуванні та реабілітації, теплими словами і піснями, що зігріли серця кожного та підняли бойовий дух воїнів.

Крім того, актори подякували захисникам України за теплу зустріч і вагомий особистий внесок кожного в оборону нашої

держави, побажали їм якнайшвидшого одужання, душевного спокою та миру.

У свою чергу керівництво Центрального клінічного госпіталю подякувало митцям за виступ, адже для хворих бійців-прикордонників важливим є не лише медикаментозне лікування, а й духовне збагачення та підтримка, що лікує і тіло, і душу.

Самі актори кажуть, що готові й надалі підтримувати вартівних рубежів у шпиталі. Обіцяють частіше організовувати для них концертні програми та ставити безкоштовні вистави. ■

■ знай наших!

Призер світового рівня

У містечку Пореч (Хорватія) пройшов чемпіонат світу з самбо. Нашу державу представляв, зокрема, прикордонник Одеського загону **Олег Сергєєв**, який за результатами змагань завоював бронзову нагороду. Своїми зусиллями він допоміг збірній України посісти друге місце в загальному заліку.

Оксана КРАМАРЕНКО

– У нас дружна і злагоджена команда, де всі підтримують один одного, – розповів молодший сержант Олег Сергєєв. – Я вперше на чемпіонаті світу з самбо серед майстрів. Проте вже зараз можу сказати, що братиму в ньому участь і надалі. Підготовка була довгою та виснажливою, але зараз відчуваю неймовірні емоції, які просто переполюють мене.

Слід зазначити, що Олег має багатий спортивний досвід і численні нагороди. Самбо займається з дитинства, певний час навіть тренував молодих спортсменів. Коли зрозумів, що Батьківщині, як ніколи, необхідні справжні чоловіки – прийшов добровольцем до Одеського прикордонного загону, одягнув зеленого кашкет і став на захист державного рубежу. ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Володимир ПАТОЛА

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення:
Наклад: 4150 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net